

Krystyna Kozłowska

Nędza, pow. Racibórz

Informator Archeologiczny : badania 7, 149-150

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MIONÓW, pow. Prudnik
Stanowisko 1

Instytut Archeologii
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadził mgr Michał Parczewski,
Finansowało Towarzystwo Miłośników Ziemi
Prudnickiej. Pierwszy sezon badań. Osada z
późnego okresu wpływów rzymskich i wczes-
nego średniowiecza / XI - XIII w./

Natrafiono na pięć obiektów archeologicznych, z których cztery zostały całkowi-
cie wyeksplorowane,

Przy brzegu żwirowni odsłonięto resztkę zniszczonego obiektu, a także zbadano
nie dużą płytką jamę. Uzyskano niewielką ilość materiału mało charakterystycznego.
W wypełnisku obiektu o wymiarach 3,40 x 2,20 m znaleziono dużą ilość ułamków ce-
ramiki wczesnośredniowiecznej oraz kilka kawałków żuźla żelaznego.

Elipsoidalny w rzucie poziomym obiekt stanowił zwarte skupisko polepy sięgają-
ce do głębokości 55 cm i zawierał ułamki naczyń, w tym ceramikę trw. siwą z póź-
nego okresu wpływów rzymskich. Obiekt ten to prawdopodobnie denne partie pieca
produkcyjnego, może garncarakiego. W sąsiedztwie odkryto dołek postępowy.

Przy ścianie wykopu uchwycon o fragment prehistorycznego obiektu, który roz-
kopano do głębokości 50 cm. Badana część jamy miała w rzucie poziomym kształt
odcinka koła, barwę brązową. Znaleziono w niej ułamek naczynia, drobne grudki pole-
py i węgielki drzewne.

NEJDZA, pow. Racibórz

Konserwator Zabytków Archeologicznych
i Muzeum
w Raciborzu

Badania prowadziła mgr Krystyna Kozłowska.
Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon badań.
Osada z okresu wpływów rzymskich.

Na obszarze 106,22 m² odkryto trzy obiekty słupowe o wymiarach: -5,15 x 1,5
i głębokości 1 m; - 3,0 x 2,0 m, gł. 50 cm, - 1,5 x 1,5 m, gł. 90 cm.

Na dnie obiektu nr 7 zalegała warstwa spalenizny o grubości około 40 cm.
Obiekt nr 8 był całkowicie wypełniony warstwą spalenizny z dużą ilością kości i zębów
zwierzęcych. Obiekt nr 9 wypełniony ciemnobrunatną ziemią a na głębokości 30 cm
na przestrzeni 1 m² wystąpił bruk kamieni.

Z przedmiotów ruchomych w obiektach znaleziono dużą ilość fragmentów cera-
miki z czego na uwagę zasługuje jeden fragment - z ornamentem w postaci "liter",
przedmiot z brązu prawdopodobnie kołec do sprzączki pasa oraz polepę, kości i
węgiel drzewny.

Wokół obiektów - domów wystąpiły ślady po słupach na zewnątrz jak również i wewnątrz.

W roku przyszłym planuje się podjęcie dalszych badań ratowniczo-wykopaliskowych.

ODRY, pow. Chojnice

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Łódzkiego

Badania prowadził doc. dr Jerzy Kmiecinański.
Autorem sprawozdania jest mgr Tadeusz Grabarczyk. Finansował Uniwersytet Łódzki. Ósmy sezon badań. Cmentarzysko płaskie i kurhanowe z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania odsłaniając obszar o powierzchni 100 m². Odkryto tu 49 grobów, a w tej liczbie 11 szkieletowych, 5 popielnicowych i 33 jamowe. Było to największe skupisko grobów odkryte na tym stanowisku. Groby były ubogo wyposażone. Do najbogatszych należał grób szkieletowy nr 170 na który składały się m. in. 4 brązowe fibule i 2 brązowe bransolety ze żmijowatą główką, grób szkieletowy nr 174, który zawierał kółko z 71 paciorków srebrnych, szklanych i bursztynowych oraz grób popielnicowy nr 181 gdzie wystąpiły 2 srebrne klamerki esowate, 2 brązowe fibule, klucz brązowy i srebrne dwustożkowe paciorki ze skręconego drutu. Część grobów zwłaszcza jamowych przykryta była dużymi kamieniami / stelami ?/.

Ponadto przebadano kurhan nr 16 znajdujący się w bezpośrednim sąsiedztwie badanego aru. Pod zniszczonym brukiem kamiennym odkryto ślady orki a w centrum groby popielnicowy i szkieletowy zawierający jedynie kości ludzkie.

W celu udoskonalenia dokumentacji użyto po raz pierwszy wiedzy fotograficznej produkcji szwedzkiej. Z całą pewnością stwierdzić należy, iż pozwoliło to na eliminację części dokumentacji rysunkowej.

Uzyskany materiał zabytkowy pozwala datować wszystkie tegoroczne zespoły grobowe na fazy B2 i C 1 wg Eggersa.

OTALAŻKA, pow. Grójec

Instytut Historii Kultury Materialnej PAN
w Warszawie
- Zakład Epoki Metali

Badania prowadził mgr Witold Bender przy udziale konsultanta-geologa doc. dr E. Stupnickiego. Finansował IHKM. Siódmy sezon badań. Stanowisko torfowe. Miejsce kultowe. Okres późnorzymski.

Zbadano przestrzeń o powierzchni 155 m² przy przeciętnej głębokości wykopów do 2,5 m. Równoległe do badań archeologicznych, kontynuowano wiercenia geologiczne.